

Сенку на велике подухвате херојске владе бацила је једна алтернативна мрежа под потпуно несрпским акронимом БИРН с којом "Време" радо сарађује јер људи се труде – уз подршку из иностранства, сличних или чак истих извора из којих паре добија и РТС, да узмемо то само као пример – да нам осветле неке затамњене детаље свенародног живота и пословања нове тајкунске класе.

Три текста су посебно иритирала ову власт. Сва три су, како би рекли, с поносом премијерно објављена у недељнику "Време", па нападе на БИРН доживљавамо и лично, јер да није било нас, мало где би имали пропуст у традиционалним медијима. Уосталом, кад се говори о цензури медија, не мислим да имамо проблем с влашћу. Имамо проблем са собом; већих кукавица, удворица и полтрона на медијској сцени није било никада у историји Србије.

Може то да се правда економским и сваким другим разлогом, али толиког додвориштва није било никад. Уопште није потребно да Александар Вучић замахне дресерском палицом; ови сами скачу кроз запаљене обруче, ходају по жици, дубе на глави и после се извињавају, као у случају Тањуга, зато што су вест стару годину дана у жеку афере око БИРН-а објавили као фришку процену о стању слободе медија у Србији. Дугорочно, њих, Вучића, владу и народни покрет у потрази за послом, читај СНС, убиће бескарактерни полтрони који тврде да су моје колеге.

Поменуте три теме, у изведби БИРН-а а објављене премијерно у "Времену", јесу следеће: ко преузима контролу над медијима преко контроле огласа, како је продаван ЈАТ и, на крају, ова око испумпавања воде из потопљене Тамнаве. Ескалација љутње била је

очекивана: око прве, суштинске контроле над медијима преко расподеле огласних пара, било је гунђања у заинтересованим круговима, кумовским и другим везама повезаним с Александром Вучићем; око друге, уговора с "Етихадом", односно продајом ЈАТ-а, огласио се бесно и сам премијер доводећи целу причу у везу са својим најбољим непријатељом Мирославом Мишковићем; а око ове треће већ је ескалирао до неслућених размера.

БИРН је, очигледно, бољи у истраживањима неких појава него што успева да сублтимално политичку суштину напада на сопствени рад. Ево, ја се јављам добровољно да им помогнем. Вучић је политику "чистих руку" промовисао као идеал и на тој идеји је добио масовну подршку у бирачком телу, па на сваки текот, истраживање, анализу или изјаву новинарства да се у оквиру покрета који предводи формира нова тајкунска класа. Наравијем, посебно када се помене и неко од људи из његовог блиског окружења.

Он, тобоже, нема "мангупе у сопственим редовима", а питање је дана, без БИРН-а или с њим, кад ће неко од те нове класе бити ухваћен с руком у кошници пуној меда. Зна то премијер боље од мене, па је зато на последњој седници председништва СНС-а упозорио да неће да трпи оне који финансијске интересе надређују партијској идеји и сам свестан да ригорозним мерама против те пошести може да остане сам у партији.

Око ове последње теме, Тамнаве, потегао је најтежу артиљерију – по ономе што је Вучић изговорио на конференцији за штампу и у одговору Маји Коцијанчић, портпаролки Уније за односе са земљама које су у статусу Србије, након појављивања текста БИРН-а, испаде малтене да Европска унија организује државни удар у Србији, а то би била завера огромних размера.

Велике теорије завере, а тако је премијер представио овај текст, најлакше падају на простим питањима. Претходну тврдњу око великих завера и лаког оспоравања те врсте кратке политичке памети, изговорио је Александар Вучић, премијер Србије, у интервјуу за "Блиц", а ја се потпуно слажем с њим.

Ето отуда првог простог питања за хиперактивног премијера: шта је у тексту мреже БИРН нетачно и лажљиво кад је у питању посао око испумпавања воде из потопљеног копа у Колубари? И откуд му идеја да Европска унија такво писање плаћа да би рушила његову владу? И, на крају, каква је то влада коју један текст – са slabим одјеком у широј јавности све док ту тему Вучић није подгрејао – може да угрози?

Просто питање гласи: што би челници Уније рушили владу која је по свим тачкама битним за Унију кооперативна и то толико да све што је у Србији на политичком спектру "десно од центра" оптужује за издају српских националних интереса.

На кога Унија ту рачуна као на политички фактор који би могао да преузме власт а да тај буде ближи Бриселу него што су Вучић и његова странка? Опозиција се претворила у шаку јада и пуно ће воде протећи кроз Београд на води пре него што неко почне озбиљно да рачуна с њом, а и она, барем тако изгледа, сама са собом.

